

Sygn. akt V KK 414/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądej (przewodniczący)

SSN Dorota Rysińska

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

Protokolant Katarzyna Wełpa

po rozpoznaniu na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 6 lutego 2015 r.,

w sprawie **B. M.**,

skazanego za popełnienie przestępstwa z art. 177 § 2 k.k.,

w związku z kasacją wniesioną przez obrońcę skazanego,

od wyroku Sądu Okręgowego we W. z dnia 18 czerwca 2014 r.

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 21 stycznia 2014 r.,

z urzędu, na podstawie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę B. M. przekazuje Sądowi
Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania w postępowaniu
odwoławczym.**

UZASADNIENIE

B. M. wyrokiem Sądu Rejonowego we W. z dnia 21 stycznia 2014 r., został skazany za popełnienie przestępstwa z art. 177 § 2 k.k., za które została wymierzona mu kara roku pozbawienia wolności, a na mocy art. 46 § 1 i 3 k.k.

został orzeczony zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na zawsze.

Sąd Okręgowy w W., po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, wyrokiem z dnia 18 czerwca 2014 r., utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

Kasację od wyroku sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego, który zarzucił „rażące naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia w postaci uchybienia art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k.” i wniósł o uchylenie wyroków Sądów obu instancji i uniewinnienie B. M. od popełnienia zarzucanego mu czynu, albo uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Prokurator Prokuratury Okręgowej we W., w pisemnej odpowiedzi na kasację, wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 536 k.p.k. Sąd Najwyższy rozpoznaje kasację w granicach zaskarżenia i podniesionych zarzutów, a w zakresie szerszym- tylko w wypadkach określonych w art. 435 k.p.k., art. 439 k.p.k. i art. 455 k.p.k. Analiza akt wskazuje, że w niniejszej sprawie zaistniała właśnie konieczność orzekania wykraczającego poza granice kasacji, którą wywiódł obrońca skazanego B. M., bowiem Sąd Okręgowy w W., który wydał zaskarżony wyrok był nienależycie obsadzony. W takiej sytuacji należy stwierdzić, że w sprawie wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., co nakłada na Sąd Najwyższy obowiązek uchylenia orzeczenia bez badania związku przyczynowego pomiędzy uchybieniem, a treścią orzeczenia nim dotkniętego.

Z akt sprawy wynika, że zarządzeniem z dnia 13 maja 2014 r. o wyznaczeniu rozprawy apelacyjnej na dzień 18 czerwca 2014 r., do składu Sądu orzekającego została wyznaczona sędzia Sądu Rejonowego J. P.-K. (k. 457). W dniu 18 czerwca 2014 r. Sąd Okręgowy w W. jako Sąd odwoławczy, po przeprowadzeniu przewodu apelacyjnego i udzieleniu głosu stronom, wydał wyrok (k. 475). Jednym z członków składu orzekającego tego dnia, zgodnie z zarządzeniem o wyznaczeniu rozprawy, była sędzia Sądu Rejonowego J. P.-K. Jednakże Sąd Najwyższy dokonując z

urzędu ustalenia, na podstawie dołączonych do akt sprawy pism Przewodniczącego Wydziału IV Karnego-Odwoławczego oraz Prezesa Sądu Okręgowego w W. stwierdził, że sędzia Sądu Rejonowego w W. J. P.-K. nie posiadała delegacji do orzekania w dniu 18 czerwca 2014 r. w Sądzie Okręgowym w W.

Powyższe wskazuje więc jednoznacznie, że doszło w niniejszej sprawie do bezwzględnej przyczyny odwoławczej, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., bowiem w składzie Sądu odwoławczego na rozprawie, na której wydano i ogłoszono wyrok uczestniczył sędzia sądu niższego rzędu bez delegacji, co powoduje, że tego dnia sąd był nienależycie obsadzony.

Stwierdzenie zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej czyni przedwczesnym odnoszenie się do zarzutów zawartych w kasacji obrońcy B. M.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.